
2009-5-RE

CAUSA 2009-5-RE

Número de registre 52-2009. Recurs d'empara

AUTE DEL 14 DE JULIOL DEL 2009

BOPA núm. 54, del 22 de juliol del 2009

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de maig del 2009, per la representació processal de la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2009 sobre la inadmissió de la causa 2009-5-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2009;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedent únic

L'11 de maig del 2009, la representació processal de la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2009-5-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i una presumpta vulneració del principi de la seguretat jurídica.

En aquest escrit manifesta que en aquest cas no es tracta d'una qüestió d'apreciació de la prova sinó d'un error patent, manifest, evident i notori sofert pel Tribunal Superior de Justícia en el moment d'avaluar les proves practicades, fàcilment verificable amb la lectura dels peritatges que es troben en les actuacions. Segons el seu parer, cal destacar que un dels peritatges no examina la signatura que apareix en l'escriptura de venda sinó aquella que apareix en un plànol. Aquesta part també discrepa de la interpretació del Tribunal Superior de Justícia en relació amb el temps que permet una comparació correcta entre signatures. Sense aquests errors cal concloure que la prova de la fe

pública notarial no es pot desvirtuar.

Així mateix, aquesta part reitera que el Tribunal Superior de Justícia ha resolt en base a altres argumentacions que aquelles invocades pels agents, ja que allò que invocaven era la falsedat del document notarial, per tant la seva resolució és incongruent i vulnera el dret a la jurisdicció. L'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara presentat tampoc es pronuncia sobre aquest punt i vulnera igualment el mateix dret invocat.

Dins l'àmbit de la valoració de la prova, la competència correspon als tribunals ordinaris, ara bé, aquesta valoració té un componen constitucional: la prova ha de ser suficient i el resultat probatori no ha de ser irracional o absurd. Pel que fa al primer punt, l'evidència de la manca de prova és tan patent que el Tribunal Constitucional hagués hagut d'intervenir. Pel que fa al segon, la situació que resulta de les proves és totalment irracional, o bé el suplantador del Sr. Tusquets ho va ser en diverses ocasions davant el notari, o bé el Sr. Busquets va signar com a comprador i com a venedor amb la presència i la conformitat del notari.

Per acabar, aquesta part demana que es revoqui l'aute del 27 d'abril del 2009 i s'admeti a tràmit el recurs d'empara 2009-5-RE, estimant les seves peticions.

Fonament jurídic únic

Mitjançant aute del 27 d'abril del 2009, notificat el 4 de maig del mateix any, el Tribunal Constitucional va inadmetre a tràmit el recurs presentat per la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez amb la motivació següent: "la lectura dels fonaments jurídics de les dues resolucions del Tribunal Superior de Justícia és suficient per demostrar que no manquen de motivacions ni de raonaments, cosa que, des d'un punt de vista constitucional, basta per satisfer les exigències del dret a la jurisdicció."

Persistint en considerar que la sentència dictada el 27 de gener del 2009 pel Tribunal Superior de Justícia vulnera el seu dret a "la tutela judicial efectiva", la recurrent va presentar, l'11 de maig del 2009, un recurs de súplica en què al·legava que en aquesta causa, contràriament a allò que constata l'aute del 27 d'abril d'aquest any, "no es tracta d'una qüestió d'apreciació de la prova", sinó "d'un error patent, manifest, evident i notori sofert pel M.I. Tribunal Superior en el moment d'avaluar les proves practicades."

Considera que amb aquest recurs de súplica no pretén que el Tribunal Constitucional es converteixi en una tercera instància, per tal de satisfer la seva pretensió, sense per això rebutjar la jurisprudència recordada en l'aute del 27 d'abril del 2009 i segons la qual "des de la seva creació és ben sabut, que el Tribunal Constitucional no constitueix un grau suplementari de jurisdicció susceptible de pronunciar-se en relació amb l'apreciació sobirana dels tribunals de primera i de segona instància". Jurisprudència de la qual es desprèn especialment que "l'apreciació de la prova és competència de la jurisdicció ordinària sempre que es respongui a criteris suficientment raonats i fonamentats."

Per tal de recolzar la seva anàlisi al·lega que, en aquest cas no es tractaria d'una divergència en matèria d'avaluació de les proves, sinó, i la qual cosa seria molt diferent, d'un error patent, manifest, evident i notori comès pel Tribunal Superior de Justícia. Error que una simple lectura dels diferents peritatges permetria comprovar clarament.

En aquestes condicions, si s'admet que el Tribunal Constitucional ha tingut coneixement d'aquests

peritatges abans de la seva decisió d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara, només es pot constatar que, encara que sigui implícitament, la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez pretén que malgrat això no ho hauria apercibut, la qual cosa, segons la recurrent, constituïria un error patent, manifest, evident i notori.

Però, sense perjudici de les al·legacions de la part recurrent, seria necessari, per poder estar convençut ara del correcte fonament de l'al·legació de la recurrent, que aquesta aportés al coneixement del Tribunal elements de fet o de dret desconeguts per a ell al moment del seu pronunciament sobre el recurs d'empara i que serien finalment de natura a fer-li compartir les evidències de la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez.

S'ha de constatar que aquest no és el cas.

Com ella mateixa ho indica, es limita a "l'exposició (...) més resumida possible" dels "arguments exposats en el recurs d'empara interposat", la qual cosa no pot, amb tota evidència, aclarir millor aquest Tribunal.

És cert que la recurrent indica que vol posar de relleu alguns dels seus arguments, però que succeeix en realitat?

Pel que fa als dos punts que considera essencials, és a dir, la insuficiència de les proves oposades a la prova privilegiada que constitueix "la fe pública notarial" i el fet que les proves considerades com "a vàlides" serien en realitat irracionals i absurdes, la recurrent es limita a repetir detalladament, però sense innovar-la, la seva anterior crítica sobre l'apreciació feta pel Tribunal Superior de Justícia del peritatge de la Sra. Torrents i de la manca de presa en consideració pel mateix Tribunal del peritatge de la Sra. Badia.

En reprendre així l'argumentació sotmesa anteriorment al Tribunal Constitucional en el marc del recurs d'empara, persisteix de fet, encara que no ho reconegui, a situar el debat jurídic sobre el terreny de la prova, terreny en el qual el jutge constitucional no es pot situar i no aporta cap element nou susceptible de conduir el Tribunal a estimar que s'hauria comès, en primer lloc, pel Tribunal Superior de Justícia, i després, per ell mateix, en el marc del recurs d'empara, un error patent, manifest, evident i notori, generador d'una vulneració del dret de la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez a una "tutela judicial efectiva."

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Maria Purificación Sesto Pérez, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2009 sobre la inadmissió de la causa 2009-5-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al

president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2009.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat